

28 Şubat'ta Neyin Karikatürü Çizilmişti?

28 ŞUBAT'TA NEYİN KARİKATÜRÜ ÇİZİLMİŞTİ?

Yusuf Armağan

"Dünya bir hapisane ve Danimarka da onun en kötü yerlerinden biri."
Danimarka Prensi Hamlet

Eylemler yapıldı, yazılar yazıldı, konsolosluklara siyah çelenkler bırakıldı, pankartlar açıldı, mukabil karikatürler çizildi, mall kutularımıza ve cep telefonlarımıza boykot etmemiz gereken ürünlerin hangisi olduğuna dair onlarca bildiri döktüldü, kimi radyolar Efendimiz'in anısına daha bir gür sesle ezgiler/ilahiler yayınladılar, sözler söylendi, sloganlar atıldı, göz yaşları aktı, duaya kalkıldı, Kur'an-ı Kerim nüshaları postaya verildi, protesto malleri için adresler yayınlandı, çocuklarımıza Efendimiz yeni baştan anlatılmaya başlandı. Tüm bunların içerisinde en çok önemsediğim eylem, Diyarbakırlı Müslümanların bir araya gelerek ulusal unsurların ön plana çıkarılmaya çalışıldığı bir dönemde, aslında hangi çatının kendileri için birleştirici unsur olduğunu on binler halinde tüm dünyaya haykırmaları oldu. Üstelik bu eylemlerin hemen hepsi eylemlerine sebebiyet teşkil eden karikatürleri görmemiş insanlarca yürü-

tüldü.

Yığınla komplo teorisi üretilir bu konuda. Mesela; Türkiye'nin Avrupa Birliği'ne karşı elinin zayıfladığı kaygısıyla elini güçlendirmek için karikatürleri İKÖ zirvesinde gündeme taşıdığı ve buna tepki gösterilmesini ögütlemiş olabilir. İslam ülkelerinde meydana gelecek hareketlilikler aşabey rolünü kendisine biçen Türkiye'nin arabuluculuğuyla engellenir. Böylece mevcut iktidarın öteden beri dillendirdiği batı dünyası ile İslam dünyası arasında bir köprü olma iddiası da pekişmiş olur. Aslında Başbakanımız Recep Tayyip Erdoğan bu startı, karikatürlerin ilk yayımlandığı tarihlerde Danimarka Başbakanı Anders Fogh Rasmussen ile yaptığı görüşmesi sonunda düzenlenen ortak basın toplantısında vermeyi planlamış ancak hiç hesapta olmayan bir Roj Tv meselesi patlak verince bütün hesaplar suya düşüvermişti. Nitekim dün itibarıyla AB dönem başkanlığını yürüten Avusturya'nın Dışişleri Bakanı Ursula

Plassnik Türkiye'den arabuluculuk talebinde bulundu. Bu uluorta üretebileceğimiz komplo teorilerinden sadece birisi. Büyük Ortadoğu Projesinin pratize edilmesi için böylesi bir eylemler zincirine ihtiyaç vardı da denebilir mesela. Bu hazırlıkların çok önceden yapıldığı söylenebilir. Döğmeye basma işinin Danimarka'daki bir gazeteyle verildiğini söylemek de mümkün. Danimarka Kraliçesi II. Margrethe'in 15 Nisan 2005 tarihinde, Müslümanların artık çok olmaya başladıklarını ifade etmesi ile bu tetikleyici karikatürlerin çizilmesine zemin hazırlanmış da olabilir pekala. Sorabileceğiniz onlarca soruyla bu komplo teorilerinin birbiri ardınca sıralanması için öyle aman aman bir çabaya da gerek olmadığı kanaatindeyim. Doğru yada yanlış, bunların hepsini bir kenara koyarak kuruyorum cümlelerimi. Paranoyak olmanın alemi yok.

Kim ne derse desin bir yanda birileri değerlerimizi karikatürize etmeye çabalarken bir yanda insanımız bu olaylar karşısında, tüm unutturma çabalarına rağmen hala hafızalarının bir köşesinde, kalplerinin bir ucunda yaşadıkları değerlerinin hatırasına seslerini yükseltiyorlar. Ben bunu önemsiyorum. "Döğmeye kim basmış" a dair hangi türden komplo teorileri üretilirse üretilsin ben bu tavrı doğru buluyorum. Değerlerine dair varlığın farkına varan bir insan için yeni bir imkan kapısı da aralanıyor kanaatimce... bunca zamandır gözümüze karikatürlerini sokup duran "içimizdeki karikatüristleri" ve "muhteşem karikatürlerini" gör-

me imkanına dair kapı. Bu karikatürize etme çabaları yeni bir şey değil. Öteden bu yana bu toprakların insanlarının değerlerine karşı yapıla gelenleri alt alta sıraladığınızda bu anlayışı görebilmeniz mümkündür. Siyasilerin bir dönem "yarasalar" atıflarıyla nasıl bir karikatür resmettiklerini, yıllardır bu ülkede kendilerine köşeler bahşedilmiş köşe yazarlarının, çizerlerin Müslüman insanları nasıl karikatürize ettiklerini, okulda başı açık görev yapan bir öğretmenin okul dışında başını örtmesini sakıncalı bulan Dâniştay'ın, "kamusal alan" kavramını sokağa taşıyarak değerlerimizi karikatürleştirme yolunda nasıl bir ilke imza attığını, televizyon ekranlarına sözüm ona hoca sıfatıyla çıkarılan insanlar eliyle, horoz dövüşü seanslarında bir orucun, bir kurbanın nasıl karikatürleştirildiğini, doğruları en beklenmedik zamanda ve mekanda dile getiren "mezcup" diye nitelerek nasıl karikatürleştirdiklerini sanırım burada detaylandırmaya gerek yoktur.

Ali Bulaç'ın 13/02/2006 tarihli Zaman Gazetesi'ndeki köşesinde ifadelendirdiği şu cümlelerin kayda değer olduğunu düşünüyorum :

"İslamiyet, modern dünyada Hristiyanlık gibi marjinal, özel ve görece bir din olmayı reddediyor. Bu, modern dünyadan rahatsızlık duyan her toplumsal kesim ve her insan çeşidinin kızgınlığını, muhalefetini İslamiyet'le veya İslamiyet üzerinden ifade etmesi gibi küresel bir muhalefet dilinin gelişmesine ve elbette dinin güçlenmesine yol açıyor.

Modern sistem ve onunla birlikte küresel ölçekte gelişmekte olan bir tahakküm ideolojisi bun-

dan derin bir şekilde rahatsızlık duymaktadır."

Batı'da/modern dünya tahakkümünü dünya üzerinde egemen kılma arzusundaki hakim paradigmadaki var olan böylesi bir rahatsızlığı yanıbaşımızda yer alan kimi kanaat önderlerinde de görmek mümkündür. Zaten 28 Şubat'ı da başka bir şeyle izah etmeye çalışmak havanda dövülen su mesabesinde kalacaktır.

Bugünlerde İslam'dan rahatsız olanların "topyekün savaş" çöğleklerinin tıpa tıp aynısını, hemen yanıbaşımızda duymadık mı yakın zamanda? 28 Şubat'ın 1000 yıl sürebileceğini ifadelendirenler, Haçlı seferlerinin bundan 1000 yıl öncesindeki mantıkleyle süregeldiğini bilerek mi bu cümleyi kurmuşlardır? Bu onların hesabıdır/tuzağıdır. (Onlar tuzak kurdular, Allah da tuzak kurdu.Ve Allah, tuzak kuranların en hayırlısıdır. Al-i İmran-54)

Bu hadiselerin hemen hepsi ak olanı ve kara olanı ortaya çıkarmaya yarıyor. Gün gelecek bu mahallenin çocukları mevcut yapının, Kemal Alemdaroğlu, Vural Savaş, Kemal Gürüz, Nur Serter, Zekeriyâ Beyaz, Ferhan Şensoy, Erdoğan Teziç, Bekir Coşkun ya da ne bileyim ney markalı mallarını/ürünlerini satın almamayı da öğrenecekler. Ümidim var.. nasılsa bir gün "içimizdeki karikatüristlerin" kumaşlarının ne olduğunun ve dışarıdakiler ile ne kadar da aynı çizgide yürüdüklerinin farkına varılacak.

Karikatürlere gelince... Ne ilk bunlar ne de son olacak. O hayat-tayken O'nu insanların gözünde karikatürleştirmeye çalışanların soyudur bugün ifade özgürlüğü, basın özgürlüğü, sanat, adı altında bu bozgunculuk yükünü omuzlayanlar. (Kendilerine ülkede bozgunculuk çıkarmayın denildiği zaman, "Biz sadece düzeltmeye talibiz" derler. Yoo! Onlar var ya onlar, bozgunculuk yapanların ta kendileridir, fakat bunun farkında bile değiller." Bakara/11-12)Neden mi? Basit; çünkü Peygamber aramızda! Ve Peygamber aramızda oldukça değerlerimiz karikatürize edilmeye devam edilecektir. Bu böyle-
dir...

